

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/141/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117230692
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5117230692.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO : 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava proti žalovanej: K. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, A., o zaplatenie 4.985,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 4985,02 eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 21.9.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 10.10.2017 sa právny predchodca žalobcu VÚB a.s. domáhal voči žalovanému zaplatenia 6290,02 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00% p.a. zo sumy 6290,02 EUR od 21.09.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Dňa 3. decembra 2020 rozhodol súd rozsudkom č.k. 14Csp/141/2017-153 tak, že konanie v časti o zaplatenie 1.305 eur zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol.

3. Okresný súd Žilina ako súd prvej inštancie konanie odôvodnil rozhodnutie tým, že v súdnej veci sa žalobca proti žalovanej pôvodne domáhal zaplatenia sumy vo výške 6.290,02 eur s príslušenstvom titulom poskytnutého úveru dňa 16.03.2004 na základe uzatvorenej zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a. s. Žalovaná v priebehu konania časť žalobcom uplatnenej pohľadávky zaplatila, a preto prvoinštančný súd výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 1.305 eur zastavil. Pokiaľ sa týka zvyšku uplatneného nároku, žalovaná síce vo vyjadrení k žalobe uviedla, že „uznáva svoj dlh 6.290,02 € voči navrhovateľovi VÚB a. s. (Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.)“ a požiadala súd o umožnenie splácania v splátkach, napriek uvedenému však okresný súd vo veci nerozhodol tak, ako žalobca žiadal, a to rozsudkom pre uznanie v zmysle § 282 CSP, pretože mal za to, že žalovaná nemala vedomosť o prípadných nedostatkoch a vadách právneho úkonu, na poklade ktorého si žalobca uplatňoval právo a možnosti žalobcu žiadať úroky a poplatky len vo výške uvedenej v zmluve. Žalovaná teda nevedela posúdiť alternatívu uplatneného nároku a možnej povinnosti v prípade rozhodnutia súdu v konaní s ochranou spotrebiteľa, nebola poučená o jej právach a povinnostiach v prípade uznania nároku, uznávací prejav nezopakovala na povinne nariadenom pojednávaní, nemohlo preto dôjsť k platnému uznaniu nároku, ktorý by umožňoval postup podľa § 297 CSP. Z uvádzaných dôvodov sa okresný súd v ďalšom konaní zaoberal náležitosťami uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy, pričom zistil, že žalovaná ako dlžníčka žiadala o poskytnutie úveru vo výške 30.000,- Sk, splatného v splátkach po 1.000,- Sk, pričom žalobca určil úverový rámec vo výške 12.000,- Sk, splatný v splátkach po 400,- Sk. Z uvedenej skutočnosti a z toho, že žalobca neprijal návrh a vykonal zmenu určením

inej výšky úveru, čím vlastne došlo k novému návrhu, ktorý nebol predložený žalovanej ako dlžníkovi, dospel k záveru, že nemohlo dôjsť k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to malo na mysli ustanovenie zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zák. č. 258/2001 Z. z.“), na ktoré v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne poukázal. Za ďalšie, súd tiež nezistil, že by zmluva obsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 cit. zákona a podľa § 4 ods. 3, najmä sumu, počet a termín splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov. Žalobca tieto náležitosti nepreukázal ani po výzve súdu. Aj keby súd neprihliadal na stanovenie iného úverového rámca a výšky splátky a odmietnutie návrhu, nakoľko zmluva neobsahovala úrok a výšku poplatku, nebolo ho možné požadovať. Taktiež z dôvodu absencie ročnej percentuálnej miery nákladov; je podľa sankcie uvedenej v druhej časti § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie preto nemal inú možnosť, aj keby úver považoval za platný podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z., posúdiť ho ako bezúročný a bez poplatkov. Záverom uviedol, že žalovaná prijala plnenie od právneho predchodcu žalobcu v sume 6.298,46 eur, pričom minimálne uhradila sumu 9.437,46 eur (bez zohľadnenia doposiaľ nepreukázanej úpravy 100,- eur v mesiaci november 2020), žalovaná teda uhradila viac, ako prijala, teda dokonca žalobca sa bezdôvodne obohatil na jej účet. V úplnom závere súd ešte uviedol, že žalobca nevenoval pozornosť uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a platnej legislatíve, nepristúpil k zmene zmluvného vzťahu po rozsiahlych novelizáciách zák. č. 258/2001 Z. z., čím po jeho nahradení zák. č. 120/2010 Z. z. nereflektoval na práva spotrebiteľa a povinnosti veriteľa. Nemôžu mu preto vzniknúť žiadne nároky z konania mimo rámec právnej úpravy, a to aj keby bol neskôr dobromyseľný a konal s dôverou v správnosť zápisov v bankovej knihe. Keďže úspech žalovanej v spore bol v plnom rozsahu, a to aj pri späťvzatí, súd prvej inštancie priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnej výške.

4. Proti uvedenému rozsudku žalobca podal odvolanie, v ktorom súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k výroku II., ako aj súvisiacemu výroku III. Bližšie uviedol, že okresný súd nesprávne právne vyhodnotil podmienky pre uznanie žalobcom uplatneného nároku, a preto je výrok o zamietnutí žaloby nesprávny. Navyše, okresný súd rozhodol v rozpore so zásadou kontradiktórnosti. Žalobu zamietol z dôvodu bezúročnosti úveru, pričom pri rozhodovaní neprihliadol na uznávací prejav žalovanej. V tomto smere odvolateľ poukázal na podania žalovanej, ktorými svoj dlh pred súdom uznala a požiadala o umožnenie plnenia v splátkach, čo v konečnom dôsledku konštatuje aj sám prvoinštančný súd. Požiadavka určitosti uznávacieho prejavu je v zmysle súdnej judikatúry splnená aj bez výslovného použitia výrazu „uznanie dlhu“, ak je z okolností prípadu nepochybné, že išlo o uznávací prejav (R 25/1993). V procesnom práve, v ktorom sa uplatňuje princíp prejavenej vôle sporových strán, je podľa čl. 11 ods. 1 CSP rozhodujúci obsah a nie forma právneho úkonu. Prípadná argumentácia okresného súdu o potrebe vykonania ex offo súdnej kontroly z dôvodu spotrebiteľského charakteru sporu aj v prípade procesného uznania nároku je bez opory v práve. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 282 jednoznačne stanovuje, že v prípade uznania nároku žalovaným súd na návrh žalobcu rozhodne rozsudkom pre uznanie. V danom prípade žalobca vo svojich podaniach zo dňa októbra 2018, 20. júna 2019, 2. októbra 2019, 15. júla 2019 a 25. novembra 2019 žiadal rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP. Pre spotrebiteľské spory žiadna výnimka v tomto smere neplatí, žiadnu výnimku neuvádza ani CSP vo svojej tretej časti, druhá hlava, diel prvý. Pre prípad dohody sporových strán súlad s hmotným právom súd posudzuje len v prípade schvaľovaného zmieru. Na podporu správnosti svojej argumentácie odvolateľ poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Žiline, ktoré podrobne citoval.

5. Na základe podaného odvolania rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 11CoCsp/17/2021-186 zo dňa 25.5.2021 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým žalobu zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania III. zrušil a vec mu v uvedenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vo zvyšnej časti ponechal rozsudok nedotknutý.

6. V odôvodnení zdôraznil, že v preskúmanom prípade žalovaná vo svojom hneď prvom podaní po doručení žaloby, podľa názoru odvolacieho súdu, nárok uplatnený žalobcom uznala v celom rozsahu a tento svoj prejav potom ešte aj zopakovala pred vyhlásením rozsudku okresného súdu (viď podanie zo 04.12.2018, č. I. 98). Tiež v priebehu odvolacieho konania žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že od februára 2021 bude splácať žalobcom vyčíslenú sumu po 100,- eur až do splatenia. Pred vyhlásením rozhodnutia odvolacím súdom žalovaná ešte na pohľadávku uplatnenú žalobcom zaplatila sumu 300,- eur, čo vyplýva z podania žalobcu zo dňa 06.05.2021. Na základe uvedeného, aj s prihliadnutím na správanie sa žalovanej po vyhlásení rozsudku okresného súdu, odvolací súd

konštatuje, že prvoinštančný súd nesprávne právne posúdil podmienky, na základe ktorých malo dôjsť k jeho vyhláseniu rozsudku pre uznanie, a to na základe návrhu žalobcu. Inak povedané, okresný súd nesprávne posúdil procesné úkony žalovanej, ktorými nepochybne, podľa názoru odvolacieho súdu, uznala nárok uplatnený žalobcom a takéto jej podania je potrebné považovať za uznanie nároku s účinkami podľa § 282 CSP. S poukazom na uvedené preto, lebo prvoinštančný súd pochybil pri svojom rozhodovaní, keď neprihliadol na uznávací prejav žalovanej, odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výroku II. a v súvisiacom výroku o trovách konania III. podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu v uvedenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť v zmysle žalobcom upravenej žaloby, v spojitosti s uznávacím prejavom žalovanej.

7. Podľa § 282 CSP ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

8. Podľa § 284 CSP ak bol nárok uznaný písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie.

9. V konaní je súd viazaný právnym záverom súdu druhej inštancie ktorý rozhodol, že Okresný súd Žilina nesprávne vec právne posúdil, keď nerozhodol v zmysle s uznávacím prejavom žalovanej rozsudkom pre uznanie. Túto otázku súd prvej inštancie nastolil aj vo svojom rozsudku, pričom žalovaná sa k danej otázke nevyjadřila.

10. Vzhľadom na právne záväzný názor odvolacieho súdu súd prvej inštancie nemal inú možnosť, ako rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. Nakoľko konanie bolo v časti o zaplatenie 1.305 eur zastavené, predmetom konania zostal len zostávajúci nárok vo výške 4.985,02 eur s 8% ročným úrokom z omeškania od 21.9.2017 do zaplatenia. Súd preto v danej časti rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa § 282 CSP tak, že žalobe vyhovel s priznal žalobcovi nárok spolu s uplatneným príslušenstvom.

11. Vo vzťahu k požiadavke žalovanej, aby mohla splácať dlh v splátkach, súd sa musel riadiť ust. § 232 CSP a určiť lehotu na plnenie podľa § 232 ods. 3 CSP.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14. Nakoľko úspech žalobcu bol po v plnom rozsahu, s poukazom na právny názor aj v časti späťvzatia, ktoré bolo zavinené žalovanou, súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku vo výrokovej časti I., ktorou súd zaviazal žalovanú plniť žalobcovi, odvolanie nie je prípustné, odvolanie je prípustné proti rozhodnutiu o náhrade trov konania. Proti rozsudku v danej časti možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa § 356 písm. a/ CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby

každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).